
NIEWYŚLEDZIONY (1) *part praet pass pf*

Oba e oraz o jasne.

sg N m niewyśledziony. ◇ [pl N subst niewyśledzion(e).]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. błędnie: wysledzony, s.v. wysledzić.

W funkcji przymiotnika: Taki, którego trudno jest poznać, wybadać, przewidzieć; investigabilis Vulg, Mącz: Investigabilis, in Bibliis tantum Niewyśperowany/ niewyśledziony/ trudny ku gruntownemu dościu. Mącz 490c.

[Szereg: »błędny a niewyśledziony«: Nogi iey [niewiasty] ciągną ku śmierci/ á chodzenie iey/ przenika aż do piekła: Droga żywota niechodzą/ ále są błędne/ á niewyśledzione/ kroki iey [Vulg Prov 5/6] ErazmJęzyk Bb7 (Linde).]

Synonimy: niewybadany, niewysperowany.

JB